

имуществените възможности на хората. Ако с цената на усилия се закупува най-нужното (печка, хладилник и друго), то някои уреди (примерно, прахосмукачка, комбинирана печка, електрическа пералня и други) нямат популярност както поради финансови ограничения, така и поради битово-културната изостаналост на някои групи от нашите роми.

Що се касае до задоволяване на културните интереси и наличието на съответната техника за това в циганските жилища положението е значително по-различно. Придобиването на телевизори (в т. ч. и цветни) и на аудиовизуална техника (касетофони, магнетофони, стереоуредби, видео и прочее), особено през последните 10-15 години, е безспорно. То говори и за интереса на ромите към културните достижения на нашето време, за предпочитанията им, които за една немалка част от тях са на твърде ниско равнище, а понякога и на “кафанско” такова. Но това положение трябва да се оценява с оглед на исторически формираните традиции и етно-съзнание на съвременните роми, на маниера на тяхното душевно релаксиране и културно “разтоварване” от изпитанията на живота и специфичната природа на съвременните преходни времена.

* * *

Решаването на жилищните (пък и други) проблеми на циганите изисква не само желание и такт, последователност и настойчивост, но и дълбоко познаване на иманентната природа на тяхната душевност. Нерядко обаче, в общественото съзнание на неромското население се формират и функционират (и то масово и устойчиво) представи и оценки, които са далеч от същностните пластове на онова, което мотивира поведението и изявите на циганите. Често темпът и типът на решаване на жилищните нужди на циганите имат дълбок отзвук в техния душевен мир, който (поради незнание) невинаги се отчита от окръжаващите ги. А това означава, че за да се подходи разумно и плодотворно при решаването на жилищните (пък и други) проблеми на циганите са необходими предварителни системни и задълбочени изследвания на техните етнопсихични стереотипи, реакции и маниер на по-